

blâme *m.*, correction, morale, admonition *f.*, admonité, châtiment *m.*; 1. *fig.* la cascade, mercuriale *f.*; 2. *fam.* le prône, la vesp rie; 3. (*сърло*), *fig.* la sortie; 4. до-стойнъ за —, reprochable, ch tiable, *adj.*

Смѣжревачъ, *sm.* un ch teur.

Смѣтене, *sn.* la d茅contenance; 1. *fig.* la fi鑑re; 2. доказываемъ въ —, *va.* d茅conter; 3. постигамъ въ —, *vn.* se d茅contenancer.

Смѣтень, *adj.* d茅contenanc .

Смѣтникъ, *sm.* un brouillon.

Смѣтивамъ, *va.* brouiller, effarer, d茅payer; || — *ca.*, *vr.* se d茅conterter.

Снабавямъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; || (*съ нѣщо*), se monter en; || — *ca.*, *vr.* se munir de. —, munition de guerre.

Снабивнае, *sn.* *pl.* la munition; || бойны Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; || Anat. le tronc; || облачамъ въ —, *va.* corporifier et -poriser.

Снагоѣденъ, *adj.* carnassier.

Снадаване, *sn.* le rallongement.

Снадавка (*за каретнъ osc*), *sf.* l' chantig-nole; || (*за огарячи*), le binet ou brûletout; || (*на чубукъ и др. m.*), la douille.

Снададено (e), *v. imp.* il est emboit .

Снадѣвамъ, *va.* Mar. abouter.

Снадѣване, *sn.* l'aboutement *m.*, ajoutage ou ajoutoir, brûlage *m.* [animal.]

Снажень, *adj.* corpulent, corporel, charnel, Снажность, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru or belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. Com. escoper; 3. (*видъ*), relever; 4. (*го. ви-ната нѣкому*), rabaissier; || *fig.* rabattre; 5. (*отъ ладѣть-тъ тонъ*), démonter; 6. (*пакъ или изново харти*), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (*отъ сборъ пары*), déduire; 9. (*четы отъ брой*), Arithm. soustraire; 10. (*шѣлка*), tirer; 11. (*отъ себѣ-си*), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *sn.* le relèvement; 1. (*отъ брой*), Arithm. la soustraction; 2. (*отъ крестъ щампа*), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), Géom. lever ou levé des plans, *m.*; 4. (*планъ*), la levée; 5. (*отъ сборъ пары*), le déduction; || сѣль —, déduction faite de; 6. Com. l'escopme *m.*

Снемачъ, *sm.* adj. Anat. l'abaisseur *m.*

Снишвамса, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; || синшваса съ земята (*за дивши*), *v. imp.* il rase.

Снишвапе и -шене, *sn.* l'abaissement; || (*сводъ*), le surbaissement.

Снишень (*за сводъ*), *adj.* Archit. surbaissen.

Сновалка, *sf.* la poupee, s poule *f.*, espolin et espoulin *m.*; || (*у токачъ*), la navette; || —, insecte, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *sn.* l'ourdissage *m.* et -dissure *f.* Сновж, *va.* ourdir; || (*на горѣ, на долѣ*), un faire la navette.

Сноопъ, *sm.* la gerbe; 1. (*прѣчны*), la poignée; 2. правя или сързевамъ -ове, *va.* gerber, engerber; 3. сързываие -ове, l'en-gerbage *m.*

Сношене, *sn.* la relation, rapport *m.*, liaison, correspondance, intelligence *f.*; 1. имамъ —, *va.* connecter; || (*съ*), s'entendre; 2. -неа, *pl.* les transactions *f.*

Снѣгливъ и -нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; -гливъ, de neige; 1. пиперужка — или снѣжинка, flocon de neige, *m.*; 2. бѣль както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. навалянъ съ — (*за плашина*), hy mal, *adj.*; 5. пакъ завалъ —, *v. imp.* il reneige; 6. покрыть съ —, chenu, *adj.*; 7. който расте въ -тъ, Bot. niv al, *adj.*

Соба (*кюмбѣ t.*), *sf.* le poêle ou poile, le fourneau, le feu; 1. (*съ топлонѣрѣвны тѣрбила или улуцы*), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратчка на —, la chauffe; 4. търговия съ -бы, la po lerie; 5. майсторъ на -бы, un po lier et polier; 6. фабрика за жѣлѣзни -бы, le fournaliste.

Собатент, *adj.* convivial.

Собатство, *sn.* la comessation.

Собатче (*зилфеше t.*), *sn.* pop. la gogaille.

Собать (*зилфешъ t.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la frairie; 2. *pop.* le fricot, la b fre; 3. наклонность къмъ —, convivialité *f.*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распореждачъ на —, un architriclin.

Собна ржетка, *sf.* le garde-feu.

Соболь, *sm.* *m.* *mm.* la zibeline et marte —, *f.*; || -лень, de zibeline. [cuni re.]

Собствена (*свой*) кѣща, *sf.* *fam.* la cha-Собствено значение (*на рѣвъ*), *sn.* Gram. la propriété.

Собственность, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, Jur. l'expropriation *f.*; 2. отнимамъ —, *va.* Jur. exproprier; 3. отричане отъ —, la désappropriation; 4. отричамъ отъ —, *vr.* se d sapproprier; || Jur. se d nантir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le domaine public.

Собственъ (*свой*), *adj.* propre, attitré.

— имотъ, *sm.* le propre; || Com. l'actif *m.*

Сода, *sf.* Chim. la soude.

Содий, *sm.* Chim. le sodium.

Содова вода, *sf.* Pharm. le soda et soda-water.

Содомитъ, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхи, *sm.* la sodomie.

Содистъ, *adj.* Chim. sodaque.

Созій (*двойникъ*), *sm.* le sosie.